

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 12. maj 2020
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Louise Degn Brammer
Sagsnr.: 2020-0037-0077
Dok.: 1476412

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 29 vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven (Initiativer mod fremmedkrigere og andre terror-dømte) (L 130), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 30. april 2020. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Nick Hækkerup

/

Mette Johansen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 29 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven (Initiativer mod fremmedkrigere og andre terrordømte) (L 130):

”Vil ministeren forklare udtalelsen: ”Her er den konkrete og begrundede mistanke jo, at man af en dommer er blevet idømt et opholds- og kontaktforbud, fordi der faktisk er en konkret risiko for, at de her personer bidrager til øget radikaliserings og begår ny terror” jf. Socialdemokratiets retsordførers udtalelse under 1. behandling af lovforslaget, og vil ministeren redegøre for om idømmelse af et opholds- og kontaktforbud indebærer, at der foreligger en konkret begrundet mistanke om risiko for at pågældende bidrager til øget radikaliserings og begår ny terror”

Svar:

Den i spørgsmålet gengivne udtalelse er svar på et spørgsmål om begrundelsen for, at politiet uden retskendelse kan føre tilsyn med dømtes overholdelse af et meddelt kontaktforbud efter den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 79 b, stk. 6, 2. pkt.

Politiets tilsyn har ikke karakter af efterforskning, som baserer sig på en konkret mistanke om et strafbart forhold, der kan be- eller afkræftes af domstolene. Der er derimod tale om et lovbestemt tilsyn, som har til formål at kontrollere, at den dømte overholder et idømt kontaktforbud med henblik på ultimativt at forebygge nye terrorhandlinger. En eventuel domstolsprøvelse vil derfor navnlig kunne vedrøre, om den dømte er meddelt et kontaktforbud efter straffelovens § 79 b, stk. 1, jf. stk. 3, og om gennemførelsen af tilsynet kan anses for nødvendig med henblik på at sikre, at den dømte overholder kontaktforbuddet.

De sædvanlige retssikkerhedsmæssige garantier vil imidlertid gælde, hvis den dømte forud for eller i forbindelse med gennemførelsen af tilsynet med rimelig grund mistænkes for at have begået et strafbart forhold. Dette indebærer, at politiet i en sådan situation som udgangspunkt vil skulle indhente en retskendelse for f.eks. at foretage en ransagning af den dømtes bolig, computer, telefon eller andet IT-udstyr.

Udtalelsen refererer endvidere til, at det fremgår af pkt. 2.1.3.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger, at forbuddene vil skulle idømmes af domstolene efter en konkret vurdering af, om et opholdsforbud og/eller kontaktforbud vil være egnet og nødvendigt for at forebygge nye terrorhandlinger ved at sikre, at den pågældende person ikke fastholdes eller falder tilbage i

radikaliserede miljøer og at forhindre, at de pågældende rekrutterer andre til de radikaliserede miljøer. Det forudsættes herved, at en terrordømt alene vil skulle idømmes et forbud, hvis domstolene efter en konkret vurdering finder, at forbuddet vil være egnet og nødvendigt for at forebygge nye terrorhandlinger. Dette vil særligt være tilfældet i sager, hvor overtrædelsen er udtryk for den dømtes radikalisering.